

Vastaaja: Euroopan investointipankki (EIP)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi,

ja tämän johdosta

— kumoamaan EIP:n 8.2.2019 ja 8.3.2019 tekemät päätökset, joissa kantaja on todettu työkykyiseksi ja hänen poissaolonsa perusteettomiksi 18.2.2019 alkaen

— kumoamaan tarvittavilta osin EIP:n pääjohtajan 16.3.2020 tekemän päätöksen, jolla on vahvistettu sovittelulautakunnan päätelmät, ja siten kumoamaan 8.2.2019 ja 8.3.2019 tehdyt päätökset,

ja näin ollen

— velvoittamaan vastaajan maksamaan työkyvyttömyyseläkettä takautuvasti 1.12.2019 alkaen

— velvoittamaan vastaajan maksamaan työkyvyttömyyseläkkeelle viivästyskorkoa 1.2.2019 alkaen siihen asti, kunnes maksut on suoritettu kokonaan; viivästyskorot lasketaan Euroopan keskuspankin vahvistaman korkokannan mukaan korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä

— velvoittamaan EIP:n korvaamaan kantajalle aiheutuneen aineettoman vahingon

— velvoittamaan EIP:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu eläkejärjestelmää koskevan säännösten 46-1 ja 48-1 artiklan ja henkilöstöön sovellettavien hallinnollisten sääntöjen 11 artiklan 1 ja 3 kohdan rikkomiseen sekä ilmeiseen arviointivirheeseen

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiin.

Kanne 15.6.2020 – KM v. komissio

(Asia T-374/20)

(2020/C 255/45)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: KM (edustaja: asianajaja M. Müller-Trawinski)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan vastaajan 7.10.2019 tekemän päätöksen sellaisena kuin se on Autorité Investie du Pouvoir de Nominationin (AIPN) 20.3.2020 tekemän päätöksen nro R/627/19 muodossa, jossa vastaaja kieltäytyy myöntämästä kantajalle perhe-eläkettä, ja määräämään vastaajan ratkaisemaan asian uudelleen niin, että se ottaa päätöksessään huomioon unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäsitöksen ja myöntämään kantajalle perhe-eläkkeen

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

1) Ensimmäinen kanneperuste

Kantaja esittää ensimmäisessä kanneperusteessaan, että avioliiton vaatiminen ei samaa sukupuolta olevilta pareilta on syrjivää kun kaikkien muiden parien kohdalla eläkeoikeuden saamiseen riittää pitkäkestoisen rekisteröidyn parisuhteen muoto

2) Toinen kanneperuste,

Kantaja esittää toisessa kanneperusteessaan, että Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä VIII oleva 18 artikla luettuna yhdessä 20 artiklan kanssa on syrjivä ja siten mitätön, koska palveluksessa olevilla virkamiehillä riittää yksi avioliittovuosi, jotta kyseessä katsotaan olevan vakiintunut suhde, jonka perusteella virkamiehen aviopuolisolla on virkamiehen kuoleman jälkeen oikeus perhe-eläkkeeseen ja sellaisten aviopuolisoiden, joka avioituvat virkamiesten kanssa vasta näiden eläkkeelle jäämisen jälkeen, on sen sijaan osoitettava olleensa naimissa viisi vuotta voidakseen saada perhe-eläkettä.

Kanne 19.6.2020 – Ryanair v. komissio

(Asia T-378/20)

(2020/C 255/46)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ryanair DAC (Swords, Irlanti) (edustajinaan: asianajajat E. Vahida, F. Laprévote, S. Rating ja I. Metaxas-Maranghidis)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa 15.4.2020 tehdyn komission päätöksen (EU) valtioneudesta SA.56795⁽¹⁾ ja
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan komission on rikkonut lakisääteistä vaatimusta, jonka mukaan SEUT 107 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaksi katsotulla valtioneudella on korvattava poikkeuksellisista tapahtumista aiheutunut vahinko, eikä vain vahinkoa, joka on aiheutunut yhdelle tällaisista tapahtumista kärsineelle.
2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan komissio on syylistynyt ilmeiseen arviointivirheeseen tarkastellessaan COVID-19 -kriisistä aiheutuneen vahingon johdosta myönnetyn tuen oikeasuhteisuutta.
3. Kolmas kanneperuste, jonka mukaan Euroopan komissio on rikkonut EUT-sopimuksen nimenomaisia määräyksiä ja unionin yleisiä oikeusperiaatteita, kuten syrjinnän kieltoa, palvelujen tarjoamisen vapautta ja sijoittautumisvapautta, jotka ovat olleet lentoliikennemarkkinoiden vapauttamisen tukena Euroopan unionissa 1980 -luvun loppupuolelta alkaen. Näiden markkinoiden vapauttaminen Euroopan unionissa on mahdollistanut todellisten paneurooppalaisten halpalentoyhtiöiden kasvun. Euroopan komissio ei ole ottanut huomioon COVID-19 -kriisistä näille paneurooppalaisille lentoyhtiöille aiheutunutta vahinkoa ja niiden osuutta Tanskan lentoyhteyksissä salliessaan Tanskan myöntää tukea ainoastaan SAS:lle. SEUT 107 artiklan 2 kohdan b alakohdassa määrätään poikkeuksesta SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun valtioneudon kieltoon, mutta siinä ei määrätä muihin EUT-sopimuksen määräyksiin tai periaatteisiin kohdistuvista poikkeuksista.